

Wypełnia Zespól Kierunku	Nazwa przedmiotu: Metoda parafrazy w filozofii analitycznej Konwersatorium monograficzne z modułu „Nowe trendy w humanistyce”					Kod przedmiotu:	
	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot / moduł: Wydział Humanistyczny, Instytut Filozofii						
	Nazwa kierunku: Kognitywistyka komunikacji						
	Forma studiów: Stacjonarne, drugiego stopnia			Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)		Specjalność:	
	Rok / semestr: Rok 2, semestr 4			Status przedmiotu /modułu: przedmiot do wyboru „Nowe trendy w humanistyce”		Język przedmiotu / modułu: polski	
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	ćwiczenia laboratoryjne	konwersatorium	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć				30		
Koordynator przedmiotu / modułu							
Prowadzący zajęcia		mgr Artur Kosecki					
Cel przedmiotu / modułu		<p>Celem przedmiotów zgłaszanych w ramach modułu „Nowe trendy w humanistyce” jest zapoznanie studentów z dorobkiem badawczym nauk humanistycznych, ze szczególnym uwzględnieniem idei i koncepcji dotyczących szeroko pojętej aktywności poznawczej człowieka oraz jej kulturowych uwarunkowań.</p> <p>Pracownik zgłaszający przedmiot w ramach modułu „Nowe trendy w humanistyce” doprecyzowuje wyżej określony cel wskazując zagadnienia i obszary refleksji humanistycznej, których omówieniu poświęcony jest zgłaszany przez niego przedmiot.</p>					
Wymagania wstępne		Znajomość podstawowych pojęć filozoficznych i kognitywistycznych.					
EFEKTY KSZTAŁCENIA					Odniesienie do efektów dla programu	Odniesienie do efektów dla obszaru	
Wiedza	01 Student identyfikuje i charakteryzuje wypracowane przez humanistykę poglądy na temat szeroko rozumianej aktywności poznawczej człowieka, dostrzega wewnętrzne trudności omawianych stanowisk, potrafi zrekonstruować ich uzasadnienia i zna ich najnowsze interpretacje.				K_W02	H1A_W03 S1A_W05	
	02 Student rozpoznaje i charakteryzuje kulturowe – filozoficzne, historyczne, religijne, ekonomiczne i inne – uwarunkowania idei, problemów i koncepcji kognitywistycznych.				K_W11	H1A_W03 H1A_W09 H1A_W10	
Umiejętności	03 Student samodzielnie definiuje cele swojego rozwoju i planuje indywidualną ścieżkę kształcenia.				K_U02 K_U06	H1A_U02 H1A_U03 H1A_U05	
	04 Student rozpoznaje motywy kognitywistyczne w koncepcjach stanowiących dorobek badawczy humanistyki.				K_U10	H1A_U06 H1A_U07	
	05 Student analizuje i poddaje krytyce argumenty za lub przeciw omawianym stanowiskom, identyfikuje ich kluczowe tezy i założenia.				K_U07	H1A_U02 H1A_U08 H1A_U09 H1A_U10	
	06 Student przygotowuje krótką pracę badawczą na temat określony przez prowadzącego zajęcia, a jej wyniki publikuje i upowszechnia za pomocą narzędzi internetowych.				K_U08 K_U09	H1A_U07 H1A_U10 H1A_U07	

Kompetencje społeczne	07 Student ma świadomość odpowiedzialności za swój rozwój intelektualny.	K_K01	H1A_K01
	08 Student docenia wpływ dorobku kultury i humanistyki na jakość życia społecznego, chętnie angażuje się w działania popularyzujące wyniki badań humanistycznych.	K_K09 K_K10	H1A_K06 H1A_K05 H1A_K06
	09 Student zachowuje ostrożność w wyrażaniu opinii, jest otwarty na rewizję swoich przekonań w świetle dostępnej argumentacji, jest wrażliwy na indoktrynację i demagogię.	K_K02 K_K11	H1A_K01 H1A_K05 H1A_K06
TREŚCI PROGRAMOWE			Liczba godzin
Konwersatorium			30
1.	Ogólne wprowadzenie w tematykę zajęć		4
2.	Metody filozofii analitycznej: klasyczna analiza pojęciowa, analiza logiczna, analiza lingwistyczna, analiza systematyczna,		8
3.	Dwa modele parafrazy: rewizyjny i koncyliacyjny		2
4.	Parafraza logiczna: Bertrand Russell i Willard Van Orman Quine		4
5.	Parafraza semantyczna: Ajdukiewicz, Leśniewski, Kotarbiński		4
6.	Parafraza syntaktyczna: Carnap		4
7.	Argument z symetrii		2
8.	Warunki udanej parafrazy		2

Metody kształcenia	Analiza tekstów źródłowych, dyskusja problemowa, analiza przypadków.	
Metody weryfikacji efektów kształcenia		Nr efektu kształcenia z sylabusu
	Sprawdzian ustny Ocena ciągła aktywności na zajęciach Wybór przedmiotu przez studenta Projekt	01, 02, 04, 05 03, 04, 05, 07, 08, 09 03, 07 06, 08, 09
Forma i warunki zaliczenia	Pozytywna ocena z ustnego kolokwium zaliczeniowego, aktywność na zajęciach, pozytywna ocena za projekt zaliczeniowy publikowany i upowszechniany za pomocą narzędzi internetowych.	
Literatura podstawowa	Ajdukiewicz K. (2006), Epistemologia i semiotyka, Warszawa: PWN Ajdukiewicz K. (2006), O stosowalności czystej logiki do zagadnień filozoficznych, Warszawa: PWN Ajdukiewicz K. (2006), Problemat transcendentnego idealizmu w sformułowaniu semantycznym, Warszawa: PWN Ajdukiewicz K. (2006), W sprawie pojęcia istnienia, Warszawa: PWN Carnap R. (1995), Logiczna składnia języka, Warszawa: PWN Quine W.V. (1999), Słowo i przedmiot, Warszawa: Aletheia Quine W.V. (2000), Z punktu widzenia logiki, Warszawa: Aletheia Russell B. (1967), O denotowaniu, Warszawa: PWN	
Literatura uzupełniająca	Szubka T. (2009), Filozofia analityczna. Koncepcje, metody, ograniczenia, Wrocław: FNP Woleński J. (1989), Kierunki i metody filozofii analitycznej [w:] Jak filozofować?: Studia z metodologii filozofii, Perzanowski J (red.), Warszawa: PWN	

NAKLAD PRACY STUDENTA:	
	Liczba godzin
Zajęcia dydaktyczne	30
Przygotowanie się do zajęć	–
Studiowanie literatury	10
Udział w konsultacjach	8

Przygotowanie projektu / eseju / itp.	12
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	15
Inne	–
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75
Liczba punktów ECTS	3